

Frk. *Elisabeth Grundtvig* (Kjøbenhavn) kunde kun se Fællesundervisningen som et Led af Kvindesagen; den vilde virke mere for Kvindernes Ligestilling end noget andet: Mændenes Hovmod vilde svinde, naar de saa, at Kvinderne var dem aandelig jævnbyrdige, og det fælles Dannelsesgrundlag i Forbindelse med Samlivet vilde tilvejebringe den Forstaaelse imellem dem, som nu altfor ofte manglede, og som havde en stor Del af Skylden for de mange ulykkelige Ægteskaber. Det Land, hvor Afspærringssystemet var helt gennemført, Frankrig, viste *ikke*, at det var sundt for Mænd og Kvinder at leve adskilte lige til Ægteskabet, tværtimod, det var det Land, hvorfra vi hørte mest om Ægteskabsbrud og Usædelighed. Naturligvis maatte der vogtes nøje paa de unge ved en Fællesundervisning; men Faren var vistnok langt mindre, naar der gaves disse Lejlighed til aabent Samkvem, end naar de maatte snige sig til hinanden; om »hemmelige Breve« kunde der næppe blive Tale mellem Mennesker, som var sammen hele Dagen. Og var de unge Mænd virkelig saadan, som Arvesen mente, saa de ikke kunde sidde rolig paa deres Værelse og læse »naar der var en Jente paa den anden Side Gangen«, saa kunde de overhovedet slet ikke læse rolig, for der vilde altid være en Jente ude paa Vejen eller i den næste Gaard. Taleren mente, at var der noget Sted, hvor man turde prøve en Fællesundervisning for voxne, saa var det paa Højskolerne. Paa Landet gik jo Børnene først i Skole sammen og saa til Præsten, de kom sammen til Gilder, og *de tjente i Gaard sammen*; turde man lade dem gjøre dette sidste uden synderligt Opsyn, skulde man saa ikke kunne sende dem i Skole sammen, hvor man altid holdt Øje med dem? Og saa havde Højskolerne den store Fordel, for Størstedelen at faa sine Elever fra alvorlige Hjem. Fællesundervisningens Venner i Danmark saa hen til Højskolerne med Haab om, at de vilde gjøre Forsøget.

Højskoleforstander *Schrøder* (Askov) meddelte, at han, naar han til Vinter fik en udvidet Kvindeskole ved Siden af sin udvidede Karleskole, saa smaat vilde prøve Fællesundervisning og lade Erfaringen vise, hvor vidt man kunde gaa.

Frk. *Falbe-Hansen* (Kjøbenhavn) mindede om, at Fællesundervisningen ikke er noget nyt, man vilde indføre, men noget gammelt og prøvet, som man vilde føre videre. I Almue-